

WOJEWODA ŁÓDZKI

PNIK-I.4131.536.2022

Łódź, 5 maja 2022 r.

Rada Gminy w Kiernozi

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559 i 583)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXXIII/190/22 Rady Gminy w Kiernozi z dnia 30 marca 2022 r. w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Kiernozia w 2022 r.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 30 marca 2022 r. Rada Gminy w Kiernozi podjęła uchwałę Nr XXXIII/190/22 w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Kiernozia w 2022 r. Uchwała została doręczona Wojewodzie Łódzkiemu w dniu 8 kwietnia 2022 r.

Podjęcie przedmiotowej uchwały budziło wątpliwości organu nadzoru, co spowodowało wszczęcie postępowania nadzorczego i skierowanie do Rady Gminy w Kiernozi zawiadomienia z dnia 26 kwietnia 2022 r. znak: PNIK-I.4131.536.2022, w którego uzasadnieniu organ przedstawił swoje zastrzeżenia.

W odpowiedzi na powyższe zawiadomienie pismem z 29 kwietnia 2022 r. znak: RG.007.26.2022 Przewodniczący Rady Gminy w Kiernozi złożył stosowne wyjaśnienia, które zostały uznane przez organ nadzoru za wystarczające jedynie w zakresie § 8 Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Kiernozia w roku 2022, będącego załącznikiem do uchwały Nr XXXIII/190/22 z dnia 30 marca 2022 r.

ŁÓDZKI URZĄD WOJEWÓDZKI W ŁÓDZI

90-926 Łódź, ul. Piotrkowska 104, tel.: (+48) 42 664 10 00, fax: (+48) 42 664 10 40Elektroniczna Skrzynka Podawcza ePUAP: /lodzuw/SkrytkaESP
<https://www.gov.pl/web/uw-lodzki>

Administratorem danych osobowych jest Wojewoda Łódzki. Dane przetwarzane są w celu realizacji czynności urzędowych. Masz prawo do dostępu, sprostowania, ograniczenia przetwarzania danych. Więcej informacji znajdziesz na stronie <https://www.gov.pl/web/uw-lodzki> w zakładce ochrona danych osobowych.

Organ nadzoru przedstawia następujące stanowisko w sprawie.

Przedmiotowa uchwała została podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 11a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 572) - zwanej dalej ustawą. Zgodnie z treścią art. 11a ust. 1 ustawy, rada gminy wypełniając obowiązek, o którym mowa w art. 11 ust. 1, określa, w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Program ten, jak stanowi art. 11a ust. 2 ustawy, obejmuje w szczególności: 1) zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt; 2) opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie; 3) odławianie bezdomnych zwierząt; 4) obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt; 5) poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt; 6) usypianie ślepych miotów; 7) wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich; 8) zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt. Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi zawierać ma również wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków, do czego zobowiązuje art. 11a ust. 5 ustawy. Dodatkowo, program może obejmować plan znakowania zwierząt w gminie (art. 11a ust. 3 ustawy) oraz plan sterylizacji lub kastracji zwierząt w gminie, przy pełnym poszanowaniu praw właścicieli zwierząt lub innych osób, pod których opieką zwierzęta pozostają (art. 11a ust. 3a ustawy).

Powołane wyżej przepisy ustawy określają zagadnienia powierzone gminie do uregulowania w programie opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Ta część programu, o której mowa w art. 11a ust. 2 i 5 ustawy, jest obowiązkowa i nie może zostać przez radę gminy pominięta. Pominięcie takie oznaczać będzie bowiem niewypełnienie delegacji ustawowej, które (tak w orzecznictwie sądowo-administracyjnym, jak i w literaturze przedmiotu) uznawane jest za istotne naruszenie prawa. Uchybienie wymogom zawarcia w uchwale pełnej regulacji – poprzez pominięcie w treści uchwały chociażby jednego z elementów obowiązkowych, skutkuje bezwzględną nieważnością całej uchwały (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 15 maja 2014 r., sygn. akt II SA/GI 1777/13, wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 12 grudnia 2012 r., sygn. akt IV SA/Wr 567/12, wyrok WSA w Gdańsku z dnia 9 maja 2012 r., sygn. akt II SA/Gd 120/12). Jednocześnie należy zauważyć, że powołane wyżej przepisy ustawy, poza wskazaniem zagadnień powierzonych gminie do uregulowania w programie, określają również granice kompetencji prawotwórczej, przyznanej w tym zakresie organowi stanowiącemu gminy. Wszelkie regulacje, co do których rada gminy nie posiada upoważnienia ustawowego – są sprzeczne z prawem. Zapisy te naruszają wówczas art. 7 Konstytucji RP, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają

na podstawie i w granicach prawa. Powyższa zasada oznacza, że również organ stanowiący gminy, wykonujący kompetencję prawodawczą zawartą w upoważnieniu ustawowym, jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. Organ nie jest upoważniony do regulowania tego, co już zostało uregulowane, ani też do wychodzenia poza zakres upoważnienia ustawowego (wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 listopada 2015 r., sygn. akt IV SA/Wa 1773/15).

W ocenie organu nadzoru Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Kiernoza w roku 2022 (zwany dalej programem), będący załącznikiem do uchwały Nr XXXIII/190/22 Rady Gminy w Kiernozi z dnia 30 marca 2022 r., zawiera postanowienia naruszające obowiązujący porządek prawny w sposób istotny.

W § 14 programu Rada wskazała sposób wydatkowania środków finansowych przeznaczonych na realizację programu w roku 2022, który nie stanowi właściwego wypełnienia delegacji ustawowej zawartej w art. 11a ust. 5 ustawy. W ustępie 1 tego paragrafu Rada postanowiła o przeznaczeniu kwoty 26.500 zł na koszty związane z wyłapywaniem i hotelowaniem bezdomnych psów w schronisku. Na leczenie i lekarza weterynarii przeznaczono kwotę 7.000 zł (§ 14 ust. 2), natomiast na sterylizację i kastrację wskazano kwotę 1.500 zł (§ 14 ust. 3). Analiza treści powyższych zapisów prowadzi do wniosku, że Rada nie uregulowała w sposób właściwy i wyczerpujący kwestii ustalenia wysokości środków finansowych związanych z realizacją programu oraz sposobu wydatkowania tych środków. Należy podkreślić, że by mówić o prawidłowym wypełnieniu delegacji art. 11a ust. 5 ustawy, Rada powinna wskazać konkretną kwotę przeznaczoną na wykonanie konkretnego zadania programu. Oznacza to, w odniesieniu do § 14 ust. 1 programu, konieczność wskazania oddzielnej kwoty na zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku i oddzielnej kwoty na odławianie zwierząt bezdomnych. Podobnie w § 14 ust. 3 programu, Rada ustaliła jedną kwotę na sterylizację i kastrację, podczas gdy Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Kiernoza w 2022 r., poza zadaniem obligatoryjnym – sterylizacją lub kastracją zwierząt w schronisku, o którym mowa w § 7 programu, zawiera też plan sterylizacji i kastracji zwierząt właścicielskich (§ 8 programu). Prawidłowe wykonanie delegacji zawartej w art. 11a ust. 5 ustawy wymaga w takim przypadku wskazania oddzielnej kwoty na każde z tych zadań. W § 14 ust. 2 programu, Rada przeznaczyła jedną kwotę na leczenie i lekarza weterynarii, nie precyzując, o które konkretnie zadania programu w tym zapisie chodzi. Dodatkowo należy zauważyć, że program opieki nad zwierzętami bezdomnymi nie przewiduje zadania jakim jest hotelowanie, o którym mowa w § 14 ust. 1 programu.

Wskazanie zatem kwoty na hotelowanie psów, nie jest prawidłowe. Ustawodawca w art. 11a ust. 2 pkt 1 ustawy zobowiązuje Radę do zapewnienia zwierzętom bezdomnym miejsca w schronisku (a nie w hotelu). Ponadto, wbrew woli ustawodawcy Rada w omawianym § 14 ust. 1 programu postanowiła o finansowaniu opisanych zadań wyłącznie w stosunku do psów, podczas gdy ustawa dotyczy wszystkich zwierząt bezdomnych i nie zawiera w tym zakresie żadnych ograniczeń. Rada Gminy w Kiernozi zaniechała zatem określenia kwoty środków finansowych na zadania obligatoryjne tj.: zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt, opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie, odławianie bezdomnych zwierząt, obligatoryjną sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt, poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt, usypianie ślepych miotów, zapewnienie miejsca w gospodarstwie rolnym dla zwierząt gospodarskich, zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt. Pominięcie ustalenia i wskazania kwot na realizację ww. zadań oznacza, że nie została wypełniona delegacja ustawowa, a program nie reguluje w sposób wystarczający materii przekazanej do unormowania w programie opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Nie ustalono również kwoty na realizację zadania fakultatywnego, jakim jest sterylizacja i kastracja zwierząt właścicielskich, o której Rada postanowiła w § 8 programu. Przyjmując na siebie, w programie opieki nad zwierzętami bezdomnymi, obowiązek realizacji powyższego zadania Rada zobowiązana jest jednocześnie do konkretnego określenia wysokości środków finansowych na jego zrealizowanie. Konieczność określenia konkretnej kwoty przeznaczonej na wykonanie każdego zadania opisanego w programie opieki nad zwierzętami bezdomnymi potwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 14 stycznia 2022 r., sygn. akt II SA/Łd 531/21. Zauważyć należy, że ustawodawca w art. 11a ust. 5 ustawy nałożył na radę gminy obowiązek wskazania w programie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposobu wydatkowania tych środków. Użyte w tym przepisie określenie "sposób wydatkowania środków finansowych", oznacza wymóg przedstawienia w uchwale dotyczącej programu zapobiegania bezdomności zwierząt, jako elementu obligatoryjnego, sposobu rozdysponowania puli środków finansowych przeznaczonych na poszczególne cele i założenia przyjęte w programie. W wyroku z dnia 22 września 2020 r., sygn. akt II OSK 1087/20 Naczelny Sąd Administracyjny orzekł: „Nie ulega wątpliwości, że wskazany przepis bezwzględnie wymaga, by rada gminy w sposób szczegółowy i wyczerpujący określiła wysokość środków finansowych przeznaczonych na realizację programu oraz sposób wydatkowania tych środków poprzez egzemplifikację

zadań wykonywanych w ramach programu oraz określenie środków na realizację poszczególnych zadań”. Następnie WSA w Łodzi w wyroku z dnia 14 maja 2021 r., sygn. akt II SA/Łd 13/21 postanowił, że czym innym jest wskazanie sposobów realizacji celów programu, a czym innym konkretne i jednoznaczne ustalenie w ramach przewidzianych środków sposobów ich wydatkowania, które z oczywistych względów powinny być zgodne z celami i przyjętymi założeniami programu. Przez określenie sposobów wydatkowania należy rozumieć wskazanie konkretnych form ich wykorzystania, ukierunkowanych na osiągnięcie celów programu. Zatem tylko powiązanie uchwalonej kwoty środków finansowych, przeznaczonych na realizację programu, z konkretnym sposobem ich wydatkowania pozwala przyjąć, że nie jest on fikcją i umożliwia faktycznie wykonanie poszczególnych zadań, zgodnie z przyjętymi w uchwale priorytetami. W wyroku z dnia 1 kwietnia 2021 r., sygn. akt II SA/Sz 110/21 WSA w Szczecinie orzekł natomiast, że „O ile zgodzić się należy z organem, że precyzyjne określenie w ramach Programu wysokości środków przeznaczanych na poszczególne cele może być trudne, to jednak szacunkowe przypisanie wartości na realizację konkretnych zadań wynikających z Programu oraz ewentualnej rezerwy i tym samym dookreślenie sposobu wydatkowania środków nie powinno nastroczać nadmiernej trudności. Nie sposób bowiem przyjąć, że przy określaniu całkowitej rocznej wysokości środków finansowych na realizację zadań wynikających z Programu Rada nie analizowała poszczególnych danych składowych i wskazała kwotę 30.000 zł bez uwzględnienia dotychczasowego doświadczenia przy realizacji konkretnych zadań i wartości usług lub towarów dla każdego z celów Programem przewidzianych.” Mając na uwadze powyższe, w ocenie organu nadzoru, zapis § 14 programu nie wypełnia delegacji zawartej w art. 11a ust. 5 ustawy, a wskazane uchybienie stanowi samodzielną i wystarczającą podstawę do stwierdzenia nieważności w całości uchwały przyjmującej program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt, co potwierdził np. WSA w Białymstoku w wyroku z dnia 14 października 2021 r., sygn. akt II SA/Bk 604/21.

Rada Gminy w Kiernozi w § 3 ust. 1 pkt 4 i 6 programu postanowiła, że realizatorami programu są organizacje pozarządowe, których celem statutowym jest ochrona zwierząt oraz działające na terenie Gminy Kiernozia koła łowieckie. Zapis taki nie wypełnia delegacji ustawowej zawartej w art. 11a ust. 2 ustawy, ponieważ nie informuje szczegółowo, które konkretnie organizacje pozarządowe oraz koła łowieckie będą współpracować przy realizacji programu np. nie wskazuje ich nazwy. W ocenie organu nadzoru, krótki (roczny) okres obowiązywania programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt w pełni uzasadnia konieczność konkretnego wskazania podmiotów,

przy pomocy których gmina w ciągu najbliższego roku będzie realizować zadania nałożone na nią w ustawie. Należy zauważyć, że program opieki nad zwierzętami bezdomnymi ma istotne znaczenie informacyjne dla mieszkańców, którzy mogą się z niego dowiedzieć: kto na terenie gminy prowadzi schronisko, gospodarstwo rolne oraz z jakimi organizacjami lub podmiotami Gmina współpracuje przy wykonywaniu zadań określonych w programie. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 9 marca 2018 r., sygn. akt II SA/Kr 179/18 orzekł, że to właśnie program opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności zwierząt stanowić ma źródło informacji dla mieszkańców Gminy, jak i innych osób, które znajdą się na jej obszarze, o podmiotach realizujących zadania wynikające z ustawy w zakresie określonym w art. 11a ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt. W wyroku WSA w Łodzi z dnia 17 lutego 2021 r., sygn. akt II SA/Łd 619/20 Sąd podkreślił, że program opieki nad zwierzętami bezdomnymi musi być dostosowany do warunków i okoliczności występujących oraz przewidywanych w danym roku i nie można mu nadawać charakteru ogólnych ram, które wymagałyby dalszej konkretyzacji. Dodatkowo wskazano, że ogólny zapis dotyczący współpracy np. z organizacjami społecznymi, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt jest nieprawidłowy i stanowi wadę istotną programu. Stwarza on bowiem niebezpieczeństwo, że w sytuacji gdy nie doszłoby do współdziałania z odpowiednimi organizacjami – wszystkie albo niektóre z zadań programu nie zostaną zrealizowane w ogóle, bądź realizowane będą w sposób nieprawidłowy. Celem programu jest więc określenie w sposób jednoznaczny sposobów działania gminy w celu należytego wypełnienia obowiązków zawartych w ustawie. Zastrzeżenie to dotyczy również następujących zapisów programu: § 4 pkt 4, § 9 pkt 3 i § 13.

Regulacja § 5 programu nie wypełnia delegacji ustawowej zawartej w art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy, ponieważ w zbyt ogólny sposób reguluje zadanie polegające na sprawowaniu opieki nad kotami wolno żyjącymi. Zapis powyższy nie wskazuje konkretnych sposobów działania w zakresie ustalenia miejsc, w których przebywają koty wolno żyjące, obserwacji i liczenia populacji, nie reguluje kwestii dotyczącej rozdysponowania zakupionej karmy oraz zasad, terminów i miejsc dokarmiania kotów wolno żyjących. Program nie zawiera listy społecznych opiekunów (karmicieli) tych zwierząt, nie informuje o prowadzeniu przez Gminę takiej listy, nie informuje też, że w przypadku braku zarejestrowanych społecznych opiekunów kotów wolno żyjących ich opieką zajmować się będzie pracownik Urzędu. Należy zwrócić uwagę na ugruntowane orzecznictwo sądowe dotyczące opieki nad kotami wolno żyjącymi, zgodnie z którym brak wskazania konkretnych sposobów działania w zakresie ustalenia miejsc, w których przebywają koty wolno żyjące, czy też brak listy społecznych

opiekunów (karmicieli) tych zwierząt – nie pozwala na uznanie, że rada gminy wypełniła obowiązek nałożony na nią w art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy (zob. wyrok NSA z dnia 30 lipca 2019 r., sygn. akt II OSK 1754/18). Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 14 maja 2021 r., sygn. akt II SA/Łd 13/21 orzekł, że program nie może cechować się dużym stopniem ogólności, lecz powinien zawierać konkretne sposoby działania w zakresie ustalania miejsc, w których przebywają koty wolno żyjące, listę społecznych opiekunów oraz miejsc i częstotliwości dokarmiania zwierząt. Sąd ten podkreślił, że duża zmienność okoliczności, w tym populacji kotów wolno żyjących, miejsc ich legowisk, czy listy społecznych opiekunów dokarmiających koty wolno żyjące, uzasadnia coroczne weryfikowanie programu i dostosowywanie go do aktualnych warunków i potrzeb w tym obszarze działania gminy. W kwestii dotyczącej opieki nad kotami wolno żyjącymi wielokrotnie wypowiedział się już WSA w Łodzi w wyrokach np.: z dnia 25 listopada 2020 r., sygn. akt II SA/Łd 584/20; z dnia 8 stycznia 2021 r., sygn. akt II SA/Łd 700/20; z dnia 17 lutego 2021 r., sygn. akt II SA/Łd 619/20; z dnia 19 lutego 2021 r., sygn. akt 620/20; z dnia 14 maja 2021 r., sygn. akt II SA/Łd 13/21, z dnia 29 września 2021 r., sygn. akt II SA/Łd 494/21). Dodatkowo w § 5 ust. 1 lit. e i ust. 2 programu Rada postanowiła, że interwencje w sprawach kotów wolno żyjących podejmowane są przy udziale organizacji pozarządowych, które również realizują zadania publiczne obejmujące opiekę nad tymi zwierzętami. Zapisy te nie konkretyzują jednakże, z którymi organizacjami pozarządowymi Gmina współpracuje przy sprawowaniu opieki nad wolno żyjącymi kotami. Jak to zostało już wcześniej opisane – krótki okres obowiązywania programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt w pełni uzasadnia konieczność określenia w sposób jednoznaczny metod działania gminy, w celu należytego wypełnienia obowiązków wskazanych w ustawie, a także konkretnego wskazania wszystkich podmiotów, przy pomocy których gmina będzie w ciągu najbliższego roku realizować nałożone na nią zadania. Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi ma istotne znaczenie informacyjne dla mieszkańców, którzy mogą się z niego dowiedzieć: kto na terenie gminy prowadzi schronisko, gospodarstwo rolne, czy też kto jest podmiotem odpowiadającym za opiekę nad kotami wolno żyjącymi i ich dokarmianie. Zadaniem Rady jest zatem szczegółowe uregulowanie w programie kwestii dotyczącej opieki nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie.

W § 6 ust. 2 programu Rada postanowiła, że odławiane zwierzęta są przekazywane do schronisk, z którymi Gmina ma podpisaną umowę. Regulacja takiej treści nie wypełnia delegacji zawartej w art. 11a ust. 2 pkt 3 ustawy, ponieważ nie wskazuje, do których schronisk będą przekazywane odłowione zwierzęta. Wprawdzie w § 1 ust. 2 pkt 2 programu

Rada wskazała TOMVET-PSIAKOWO s.c. jako schronisko, z którym Gmina zawarła umowę na przyjmowanie bezdomnych zwierząt, ale schronisko to zostało wskazane jako jedyne, z którym podpisano umowę. Z treści § 6 ust. 2 programu wynika natomiast, że zwierzęta odławiane mogą być przekazywane do różnych schronisk. W sytuacji, gdy zamiarem Gminy umieszczanie odłowionych zwierząt w innych schroniskach niż TOMVET-PSIAKOWO s.c., umowy z tymi schroniskami winny być zawarte przed uchwaleniem programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi i program ten powinien zawierać szczegółowe informacje na ich temat (tzn. nazwę, adres schroniska).

Opisany powyżej zarzut dotyczy również treści § 7 pkt 1 programu, w którym Rada postanowiła, że obligatoryjną sterylizację lub kastrację realizują schroniska poprzez obligatoryjne przeprowadzanie zabiegów sterylizacji i kastracji zwierząt przyjętych schroniska. W regulacji tej Rada Gminy w Kiernozi nie wskazała, jakie inne schroniska, poza TOMVET-PSIAKOWO s.c., wykonywać będą opisane zabiegi. Brak zawarcia pełnej informacji na temat podmiotów współpracujących z Gminą przy wykonywaniu zadań programu stanowi istotne naruszenie prawa, z uwagi na nieprawidłowe wypełnienie delegacji ustawowej zawartej w art. 11a ust. 2 pkt 4 ustawy.

Nie wypełnia delegacji określonej w art. 11a ust. 2 pkt 6 ustawy, treść § 10 pkt 2 programu, w którym Rada postanowiła, że usypianie ślepych miotów realizuje Wójt Gminy poprzez zawieranie umów z zakładami leczniczymi dla zwierząt. O wypełnieniu delegacji ustawowej, zgodnie z orzecznictwem sądowym, można mówić wyłącznie wówczas, gdy zapisy programu określać będą w precyzyjny sposób, z jakimi zakładami leczniczymi zostały zawarte umowy i zawierać będą informacje na temat nazwy i adresu tych podmiotów. W związku z informacyjnym charakterem uchwały przyjmującej program opieki nad zwierzętami bezdomnymi, brak ww. elementów pozbawia uchwałę tego charakteru. Dodatkowo należy zauważyć, że treść § 10 pkt 2 programu sugeruje, że umowy z zakładami leczniczymi dla zwierząt nie zostały jeszcze podpisane, a sytuacja taka również przesądza o nieprawidłowym wypełnieniu delegacji zawartej w art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy.

Opisane powyżej uchybienia stanowią istotne naruszenie prawa i powodują konieczność stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały w całości.

Dodatkowo, w ocenie organu nadzoru utrata mocy obowiązującej uchwały Nr XXIV/128/21 Rady Gminy w Kiernozi z dnia 24 marca 2021 r., następuje z mocy prawa po upływie roku, na który została podjęta. Rada nie była zatem władna regulować kwestii utraty mocy obowiązującej powyższej uchwały, ponieważ zagadnienie to reguluje wprost

treść art. 11a ust. 1 ustawy. Zapis § 3 uchwały Nr XXXIII/190/22 z dnia 30 marca 2022 r. jest zatem normatywnie zbędna.

Stosownie do treści art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały.

Reasumując, uchwała Nr XXXIII/190/22 Rady Gminy w Kiernozi z dnia 30 marca 2022 r. w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Kiernozia w 2022 r., w sposób istotny narusza prawo tj.: art. 11a ust. 2, art. 11a ust. 2 pkt 2, 3, 4 i 6 oraz art. 11a ust. 5 ustawy o ochronie zwierząt – co skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności uchwały w całości.

Wobec powyższego wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione i należało orzec jak na wstępie.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

WOJEWODA ŁÓDZKI

Tobiasz Bocheński

Do wiadomości:

Wójt Gminy Kiernozia